

РЕШЕНИЕ

№ 3351

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 28.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **478** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на С. Ц. Х. срещу Заповед № 18-12069/08.12.2020г. на Началник СГКК – [населено място], с която е одобрено изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-77/21.12.2010г. на ИД на АГКК, състоящо се в определяне на граници на поземлени имоти с проектни идентификатори 35239.6108.8 и 35239.6108.9 в съответствие с УПИ XVI-1376, м. „с. К.“, одобрен със Заповед № 1874/13.07.1966г., както и дворно място съставляващо имот с пл. № 1459 по предходен план, заедно с частта от имот с пл. № 1376 по стар план, за която не се предвижда отчуждителна процедура.

Същата се оспорва в частта кадастрален регистър на недвижимите имоти /КРНИ/, по отношение на имоти с проектни идентификатори 352.6108.8 /парцел XVII/ и 35239.6108.9 /парцел XVI/, като твърденията са, че неправилно е отразено правото на собственост в същите. Сочи се, че 35239.6108.9 /парцел XVI/ е неправилно записан като наследствен на оспорващата и заявителят Л. Ц. Я., като се твърди, че същият имот е изцяло собственост на заявителя. И обратното, записаният като собственост на Я. 352.6108.8 /парцел XVII/, се твърди, че е наследствен и в съсобственост.

Ответникът Началник СГКК – [населено място], в съдебно заседание се представлява от адв. Б., която ангажира становище за неоснователност на жалбата. Претендира

разноски по делото за които представя списък.

Заинтересованата страна Л. Ц. Я., за съдебно заседание редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред началника на СГКК-С. е започнало по Заявление вх. № 01-471711/13.10.2020г. от Л. Ц. Я. с искане за нанасяне на настъпили промени в кадастралната карта за пи 35239.6108.1459, находящ се в [населено място], р-н. П., СО. Към заявлението са приложени доказателства, вкл. скица-проект, съгласно чиято обяснителна записка искането се състои в обособяване на проектни поземлени имоти с идентификатори 35239.6108.1, съответстващ на УПИ XVI-1376 и 35239.6108.2, съответстващ на УПИ XVII-1376, двата в кв. 48 по рег. план на м. „с. К.“, одобрен със Заповед № 1874/13.07.1966г. и частта от имот със стар пл. № 1376, за който не са уредени сметки по регулация.

За започналата процедура са уведомени заинтересованите лица. От страна на С. Х. е депозирано възражение с вх. № 02-1190/02.11.2020г., в което изрично е изразено несъгласие имота, собственост на И. П. А. да бъде записан изцяло на Л. Ц. Я.. Приложено е удостоверение за наследници № 236/30.10.2020г., от което е видно, че наследници на И. П. А. са Л. Ц. Я. и С. Ц. Х..

Издадена е процесната Заповед № 18-12069/08.12.2020г., в която подробно е обсъдено възражение вх. № 02-1190/02.11.2020г. и мотивирано отхвърлено. Със същата заповед на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР е одобрено изменението на КККР, одобрена със Заповед № РД-18-77/21.12.2010г. на ИД на АГКК, състоящо се в нанасяне на пи с кад. ид. 35239.6108.8, с площ от 786 кв.м. и пи с кад. ид. 35239.6108.9 с площ от 718 кв.м., двата без отбелязване на право на собственост; сгради с кад. ид. 35239.6108.8.1, 35239.6108.8.2 и 35239.6108.8.3 с отбелязан собственик Л. Ц. Я.; сграда с кад. ид. 35239.6108.9.1, с отбелязване на собственост на И. П. А..

С процесната Заповед № 18-12069/08.12.2020г. са променени границите на ПИ с кад. ид. 35239.6108.2119, с площ от 11505 кв.м. – за второстепенна улица и са заличени обекти на КККР – пи с кад. ид. 35239.6108.1459 с площ от 1513 кв.м., 35239.6108.1459.1 – жилищна сграда от 84 кв.м., 35239.6108.1459.2 сграда с площ от 36 кв.м. и 35239.6108.1459.3 сграда с площ от 15 кв.м., всичките с отбелязване на собственост на Л. Ц. Я., както и 35239.6108.1459.4 сграда с площ от 17 кв.м. собственост на И. П. А..

При горните фактически установявания настоящият съдебен състав формира следните изводи:

Жалбата е депозирана на 30.12.2020г., а съобщението за изготвената Заповед № 18-12069/08.12.2020г. е връчено на 18.12.2020г. на С. Х., предвид което съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане, подадена от заинтересовано лице, чиито права са засегнати от изменението - § 1, т. 13 ДР вр. чл. 54, ал. 4 на ЗКИР, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Казано по-горе бе, че Заповед № 18-12069/08.12.2020г. се оспорва само в частта, в която е отбелязана собствеността върху недвижимите имоти, предмет на промяната. Действително, по отношение на имоти с проектни идентификатори 352.6108.8 /парцел XVII/ и 35239.6108.9 /парцел XVI/ не е отбелязано чия собственост са, в каквото

смисъл са възраженията на процесуалния представител на ответника.

За имоти обаче с кад. ид. 35239.6108.8.1, 35239.6108.8.2 и 35239.6108.8.3 (постройки) е налице отбелязване, а именно собственик Л. Ц. Я., а за сграда с кад. ид. 35239.6108.9.1 е отбелязана И. П. А. като собственик.

От приложените по делото доказателства н.а. № 23, дело 522/1974г. (л. 77) се установява, че дворно място с едноетажна жилищна сграда, цялото от 1320 кв.м., съставляващо имот с пл. № 1736, за който са отредени парцел XVI и XVII, от които парцел XVII е с неуредени сметки по регулация, е собственост на И. П. А.. Съгласно н.а. № 102, дело № 153/1979г. (л. 113) И. А. е придобила 60 кв.м. празно дворно място по регулация, придадено към парцел XVII-1376.

Съгласно н.а. № 130, дело № 1258/1979г. (л. 108) Л. Ц. Я. е собственик на празно дворно място от 720 кв.м., съставляващо парцел XVI-1376 от кв. 48 по плана на С. – К.. Видно н.а. № 101, дело № 1582/1979г. (л. 112) Л. Я. е придобил 58 кв.м. празно дворно място по регулация, придадено към парцел XVI-1376.

Видно от приложените по делото комбинирана скица за пълна или частична идентичност (л. 133), комбинирана скица (л. 67 и 74) и скица проект № 15-1005126/27.10.2020г. (л. 46 и 57) парцел XVI-1376 съответства на имоти с проектен идентификатор 35239.6108.9. В мотивната част на оспорената заповед, административният орган подробно е обсъдил гореописаните титули за собственост и е приел, че заявителят Я. е собственик на парцел XVI-1376 (35239.6108.9). Неясно обаче е защо в диспозитива на Заповед № 18-12069/08.12.2020г. е одобрен запис на сграда с идентификатор 35239.6108.9.1 с площ от 17 кв.м., с предназначение на допълващо застрояване е собственост на И. П. А..

И обратното, от горесцитираните титули за собственост се установява, че парцел XVII, съответстващ на имот с проектен кад. идентификатор 352.6108.8 е собственост на И. П. А., а предвид удостоверение за наследници № 236/30.10.2020г., на наследници на И. П. А. - Л. Ц. Я. и С. Ц. Х.. Същото е и констатирано от административният орган, но отново е неясно, защо сгради кад. ид. 35239.6108.8.1, 35239.6108.8.2 и 35239.6108.8.3 е налице отбелязване, че са собственост на Л. Ц. Я.. Нещо повече, в нито един от приложените по делото н.а. № 130, дело № 1258/1979г. и н.а. № 101, дело № 1582/1979г. не се сочи, че Я. притежава сгради или постройки – допълващо застрояване.

По своята същност кадастърът представлява набор от данни - оборима презумпция, скрепена със силата на влязъл в сила административен акт. Същата изрично е подчинена на изискването за актуалност, спрямо действително правно положение. И нейната оборимост идва от доказуемостта именно на действителното правно положение. Установяването на непълноти и грешки в данните за обектите на кадастъра е материалноправна предпоставка, пораждаща правомощието на органа по кадастъра за изменението му – чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР. И обратното, неправилното отразяване на някои от елементите на кадастъра, в частност по чл. 2, ал. 2 от ЗКИР влече материална незаконосъобразност на акта с който се изменя кадастъра.

Предвид изложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 51, ал.2 от ЗКИР. Актът съответства по форма и на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - същият съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Но е допуснато нарушение на материалния закон, а доколкото крайните изводи на началника на СГКК-С. не съответстват на установеното със Заповед № 18-12069/08.12.2020г., то е

налице и необоснованост на същата.

Ето защо съдът намира, че Заповед № 18-12069/08.12.2020г., в оспорената част, следва да бъде отменена, а делото да бъде върнато като преписка на началника на СГКК-С. за ново произнасяне.

При този изход на делото основателна е претенцията на представителя на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото. същата следва да бъде уважена в размер на 500, съобразно приложения на л. 131 от делото договор за правна защита и съдействие.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 28-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Ц. Х. Заповед № 18-12069/08.12.2020г. на Началник СГКК – [населено място], в частта, в която са отразени отбелязвания на вещните права в имоти с проектни идентификатори 352.6108.8 и 35239.6108.9.

ВРЪЩА делото като преписка на началника на СГКК – С. за ново произнасяне.

ОСЪЖДА СГКК – С. да заплати на С. Ц. Х. сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаването на съобщението, че е изготвено пред Върховен административен съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ :